

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

MEDITATIE

Tot U, o HEERE! hef ik mijn ziel op.
Psalm 25:1

In deze korte zin, eens door David uitgesproken, vinden we een vast voor-nemen van het geloof, om zich geheel en al aan de Heere over te geven. Het is niet eenvoudig en van menselijke zijde bezien schijnt het onmogelijk, om onze ziel op te heffen.

Als David hier spreekt over het op-heffen van de ziel tot de Heere geeft hij er blijk van te weten dat de mens aan het stof gekluisterd is. Hij zit vast aan de aarde en het aardse. Het is niet slechts een opheffen omdat de hemel boven de aarde is.

De mens is vooral door de zonde zo diep, zo nameloos diep, terechtgeko-men. Hij is zo geweldig laag ontzon-ken aan de grootheid en de hoogheid die hij in het paradijs ontvangen had. Door eigen schuld is hij gekomen in de afgrond waar een nameloos diepe duisternis heerst.

In de diepte van verlorenheid kent de mens zonder de werking van de Hei-lige Geest in het hart niets meer van God en Zijn Majesteit. Wel probeert de mens in de diepte allerlei pogingen te doen om zich te verheffen, om iets te zijn, om uit zijn gevangenschap te ontkomen.

Zo is de mens gekluisterd aan de aar-de, hij zoekt de verhoging wel overal, maar niet bij de Heere. David wist dat. Hij getuigt op een andere plaats: "Hoe kleeft mijn ziel aan het stof."

En allen die door de Heere geleid wor-den op de weg des levens, bemerken en ervaren dat ze wel met duizend ke-tenen gebonden zijn aan het aardse. Hoe kan de aarde ons gebonden hou-den, als de schatten van beneden het hart vervullen en de begeerlijkheid van de ogen en de grootsheid en zorgvul-digheid van het leven ons in beslag nemen en meetrekken. Wat kunnen in moeitevolle dagen de aardse zorgen ons bezet houden zonder dat de enige Toevlucht gezocht wordt. Het is een

diepe waarheid: "Stof zijt gij..."

Wonderlijk en rijk is het dan als we vanuit die diepte onze ziel tot God mogen opheffen. Als voor degenen die door Gods genade een andere weg geopend wordt, een andere we-reld opengaat. Zij hebben ingezien dat het bouwen en vertrouwen op al-les wat stof is nooit de eigenlijke rust en vrede voor het hart geeft. Toen zij heengingen om hulp en troost te zoe-ken bij alle mogelijke vertroosters hier op aarde, stelden deze hen jammerlijk teleur.

Voor hun zonden vonden zij daar geen verzoening, voor hun noden vonden zij geen hulp, voor hun schuld von-den zij daar geen vrijspraak. Overal waren de deuren gesloten. Dit was Gods bijzondere leiding, opdat zij hun hoop op God zouden stellen en niet op mensen. "Vest op prinzen geen betrouwen, waar men nimmer heil bij vindt." David heeft zulke momenten meerdere keren in zijn leven gekend.

Zo brengen de leidingen van de Heere de zondaar tot de Heere. in het ge-loof "Tot U, o Heere, hef ik mijn ziel op." Het hart dat hier beneden geen rust kon vinden, gaat het bij de Heere zoeken. Bij de levende God waar alles te krijgen is wat we nodig hebben om welgetroost te leven en zalig te ster-ven. Daar rusten de vermoeiden van hart. Daar wordt Zijn gunst verkregen. Hoe zalig is het dan in Christus de deur tot God geopend te zien.

Daar is bij de Heere een vrede te vin-den die alle verstand te boven gaat. Daar wordt het gehoord door allen die tot Hem komen met een hart door schuldbesef getroffen en verslagen: "Mijn zoon, Mijn dochter, wees wel-gemoed." Het levensschip, door de woeste golven en kolken, baren van de levenszee zo heen en weer geslin-gerd, mag telkens weer rust vinden bij Hem. Daarom zingt de dichter: "Bij U, mijn Koning en mijn God, verwacht mijn ziel een heilrijk lot. Hij immers zal mijn Rotssteen wezen."

Mag u zo uw ziel opheffen tot God?

Leeft u met Hem in afhankelijkheid, of zoekt u nog op de aarde? Is uw ziel vervuld met het tijdelijke? Zoek de Heere terwijl Hij nog te vinden is en hef uw ziel op tot Hem nu het nog de welaangename tijd is, de dag der za-ligheid. Morgen kan het te laat zijn.

P. Roos

VAN DE REDACTIE

Inhoud

In dit nummer van ons blad is een me-ditatie van ds. P. Roos geplaatst over Psalm 25:1 "Tot U, o HEERE! hef ik mijn ziel op." Van ds. A.v.d. Weerd is het nader uitgewerkte vervolg van zijn toespraak gehouden op de laatste ont-moetingsdag opgenomen. Ds. P. Roos schrijft een slotartikel over "vrucht op de prediking". Ds. J.M.J. Kieviet schrijft opnieuw over de preek die dr. H.F. Kohlbrugge 150 jaar geleden hield in Vianen. Ds. M.C. Tanis schrijft over 1 Tim. 5:1 en 2 "De ambtelijke gerichtheid op de gemeente." Ds. K. Hoefnagel schrijft verder over Arthur Pink en in zijn vragenrubriek schrijft hij over Achan. Een samenvatting van de afscheidspraak van Urk van ds. A.A. Egas is opgenomen.

Bevestiging en intrede ds. A.A. Egas te Middelharnis

D.V. vrijdagavond 20 oktober zal de kerkdienst gehouden worden, aan-vang 19.00 uur, in de Hervormde Kerk aan de Ring waarin ds. P. den Butter ds. A.A. Egas zal bevestigen als her-der en leraar van de Chr. Geref. Kerk te Middelharnis. In dezelfde dienst zal ds. Egas intrede doen. Na afloop is er gelegenheid de familie Egas te be-groeten in het gebouw De Hoeksteen, naast de Hervormde Kerk, alwaar u koffie of thee wordt aangeboden.

De familie Egas hoopt begin 2007 de huidige pastorie aan de Frans Halslaan 19, 3241 AB Middelharnis te betrekken. Tot die tijd is hun adres: Doetinchemse-straat 18, 3241 AA Middelharnis, tel.: 0187-484907 (blijvend nummer).

Oud. P. de Jong Sliedrecht

Br. P. de Jong heeft per 1 oktober zijn arbeid als pastoraal werker beëindigd. Jarenlang heeft hij veel werk mogen doen in de gemeente van Sliedrecht eerst voltijds en na het bereiken van de 65-jarige leeftijd twee dagen per week. Het past de Heere te erkennen voor alles wat Hij in oud. De Jong heeft gegeven. Zaterdag 28 oktober zal aan br. De Jong met zijn vrouw een receptie worden aangeboden in de bovenzaal van de kerk van 14.30-17.00 uur. We wensen hem samen met Zijn vrouw Gods onmisbare zegen toe in alle opzichten.

Dordrecht-Centrum en Rotterdam-Kralingen

Ds. J.M.J. Kieviet, ons redactie- en bestuurslid, heeft een tweede beroep naar de gemeente van Dordrecht-Centrum aangevraagd. Dat zal te zijner tijd D.V. een grote verandering gaan betekenen voor Rotterdam-Kralingen als ook voor Dordrecht-Centrum. Moge de Heere ds. Kieviet gedenken in de weg die hij meent te moeten gaan en moge de Heere ook beide gemeenten gedenken in al wat nodig is. We zijn met Dordrecht-Centrum verblijd met deze ontwikkeling en hopen van harte dat de gemeente van Rotterdam-Kra-

lingen te zijner tijd opnieuw een eigen herder en leraar mag ontvangen uit de Hand des Heeren.

Ds. M. Vlietstra

Nu we dit schrijven ligt ds. M. Vlietstra in het ziekenhuis in Zeist omdat hij een herseninfarct heeft gehad. Het lijkt mee te vallen. We wensen hem van harte Gods nabijheid en genade

toe met zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen.

Verschijsning volgend nr.

Het volgende nummer van ons blad zal D.V. donderdag 2 november verschijnen. Kopij graag binnen donderdag 26 oktober. Bij voorbaat hartelijk dank voor uw medewerking.

AvH

AFSCHEID DS. A.A. EGAS VAN URK

Na de Eben-Haëzer gemeente van Urk 7 jaren gediend te hebben preekte ds. A.A. Egas afscheid van deze gemeente op vrijdag 6 oktober j.l. in het kerkgebouw aan het Hofsteeplein.

De tekst voor de afscheidsdienst was 1 Korinthe 2:2 "Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u dan Jezus Christus en Dien gekruisigd."

Thema: *Paulus' terugblik op zijn prediking in Corinthe:*

1. Tot wie hij preekte,
2. hoe hij preekte,
3. wat hij preekte.

1. Toe wie hij preekte.

Onze tekst spreekt over "u". Dat waren de inwoners van Corinthe. Een zondige havenplaats. Een uitgaansstad. De zeelui zochten hun vertier in de kroeg en in het bordeel. Ook op wijsgerig en sportief gebied was er heel wat te beleven. De godin van de liefde, Aphrodite werd aanbeden. Er was geen slechtere stad aan de oostkust van de Middellandse Zee dan Corinthe. In deze stad is Paulus omstreeks het jaar 50 na Christus gekomen en heeft daar gepredikt dat Jezus de Christus is. Hij predikte met kracht en aandrang allereerst tot de Joden. Maar de Joden wederstonden hem. Zo kon hij niet meer in de synagoge preken. Dan gaat hij in een huis naast de synagoge preken. Velen komen tot bekering, ook de overste van de synagoge, Crispus. Zo mag er in die goddeloze, zedeloze en afgodische stad een gemeente komen. Anderhalf jaar heeft Paulus er het woord bediend. Na het vertrek van Paulus komt er verdeeldheid in de gemeente en zedeloosheid sluipt binnen. Ook rijzen er twistvragen. Daarom schrijft Paulus een brief. De volgelingen van Christus hebben te Corinthe veel spot en smaad te verduren. Het evangelie van het kruis is voor de Grieken de reinste dwaasheid en voor de Joden de grootste ergernis. Mensen die daarin geloven worden geminacht. Boven-

dien zijn het ook nog mensen die niet veel te betekenen hebben in de maatschappij. In vs 26 staat dit ook: niet vele wijzen, niet vele machtigen, niet vele edelen. Maar God heeft hen geroepen. Het onedele en verachte heeft God uitverkoren.

2. Hoe hij preekte.

Wat Paulus tot de gemeente heeft gezegd gaat hij op zichzelf toepassen. Hij is niet met wijsheid van woorden gekomen zoals de Griekse filosofen uit zijn dagen gewend waren. Hij is niet gekomen met uitnemendheid van woorden of van wijsheid. Hij sprak heel eenvoudig. Hij had zichzelf niet op het oog. Hij zocht geen eigen eer. Hij wilde alleen het werk van Christus prediken. Hij was zelfs in veel zwakheden en in vreze en in veel beving bij hen geweest. Paulus was zwak naar het lichaam. Hij was een aarden vat. Hij was een zwak en broos mensenkind. Eigenlijk staat er in de grondtekst: een wrak. Hij droeg de littekenen van lijden en vervolging met zich om. Paulus was te Corinthe geweest in vreze en in veel beving. Dat kwam omdat hij zijn ontzaglijke verantwoordelijkheid voelde tegenover God. Hij beseftte verantwoording af te moeten leggen voor de Heere van zijn predikarbei. De boodschap van het Evangelie wordt gebracht door zwakke en kwetsbare mensen die daarin iets laten zien van hun Meester, Die zich als een Lam ter slachting liet leiden.

3. Wat hij preekte.

Dat wordt verwoordt in onze tekst: "Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u dan Jezus Christus en Die gekruisigd." Dat was zijn diepe verlangen. Hij wilde niets anders preken. Overal was dit de inhoud van de prediking van Paulus. De inhoud van zijn prediking was het verzoenend sterven van Jezus. Paulus heeft de kruisbanier opgericht in de gemeente van Corinthe. "Wij prediken Christus, de Gekruisigde." Paulus begeerde dat zondaren op Christus zouden zien zo-

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren, Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopij voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:
Ds. A. van Heteren, Vlaak 10,
8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C,
2959 AC Streefkerk.
Telefoon: 0184-669116.
Fax: 084-2220131.
Email: pand@solcon.nl
Girerek. 70.43.50 t.n.v. Stichting
Bewaar het Pand te Streefkerk.
Abonnementsprijs € 8,50 per jaar.
Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 8 dollar per jaar.
Advertenties € 0,37 per mm met een kolombreedte van 6 cm.
Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

als er in de woestijn opgezien werd naar de koperen slang. Tacitus, de grootste Romeinse geschiedschrijver, noemde het geloof in de Gekruisigde een verderfelijk bijgeloof. En toch heeft Paulus Christus, de Gekruisigde, gepredikt. Al onze wegen naar God lopen dood. Alleen door het offer van de Gekruisigde is er verzoening mogelijk tussen God en de zondaar. Dat is het hart van de prediking: verzoening alleen door het bloed van Christus. Verzoening door voldoening. Zo kan God uit louter genade, op grond van het volbrachte werk van Christus, zondaren weer aannemen tot Zijn kinderen.

Paulus keek terug op zijn prediking te Corinthe. Zo kijken we vanavond ook terug. Leeft u nog zoals men in Corinthe leefde? Wordt uw leven bepaald door winst, kunst, prestatie en harts-tocht? Misschien is er een dekmantel van godsdienstige meelevenheid, maar gaat het u ten diepste om de dingen van deze wereld? Is het borddeel niet in uw kamer gekomen, als u zit aan uw open internet? Wordt er geen overspel bedreven met het kijken naar allerlei films en dvd's? Moet het niet uw diepste schuld worden dat u het kruis hebt veracht, dat u met al uw zonden niet tot Christus bent gevluht? Het zal uw schuld en straf vermeerderen als u deze Christus, de Gekruisigde, blijft verwerpen. Wendt u toch nog heden tot Christus de Gekruisigde. Lever u toch onvoorwaardelijk aan Hem uit. Er is nog behoud. Christus is gekomen om het verlorene te zoeken.

Wie door genade leerde geloven in Christus zal behandeld worden als dwaas en onedel. Dan bent u bij de wereld niet in tel. Zie dan op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs Die voor de vreugde Hem voorgesteld het kruis heeft verdragen en de schande heeft veracht. Dat het met Mozes mag zijn: "verkiezende liever met het volk Gods kwalijk behandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben; achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn dan de schatten in Egypte, want hij zag op de vergelding des loons." Kinderen Gods, bij alles wat er gebeurt: zie op Christus, de Gekruisigde.

Terugziende op een periode van 7 jaar moet ik zeggen: het was niet mijn verlangen te komen met uitnemendheid van woorden of van wijsheid. Er was onvolkomenheid en zwakheid. Ik ben broos en vergankelijk. Het gewicht van de prediking heb ik gevoeld: daarom was er vreze en beving. Een-

maal zal ik met de gemeente voor de Rechterstoel staan. Van prediking en pastoraat geldt: "verzoen de zware schuld, die mij met schrik vervult, bewijs mij eens genade." Er was in mijn hart geen ander verlangen dan Jezus Christus en Dien gekruisigd te prediken. Kohlbrugge zei op zijn sterfbed: kinderens, houdt vast aan de Heideberger. Maar bij dit afscheid roep ik u boven alles toe: Geliefde gemeente, houdt vast aan Jezus Christus, en Dien gekruisigd."

DE AMBTELIJKE GERICHTHEID OP DE GEMEENTE

1 Tim. 5:1-2

De 'R' is in de maand, ook in de komende tijd. Dat betekent dat er meer gemeentelijk werk te doen is. Catechisaties moeten gehouden worden. Af en toe wordt de betrokkenheid bij de verenigingen verwacht. Er kunnen wat meer vergaderingen zijn, ook in de classis. Er wordt soms tegenop gezien. Tijdens de rit worden hier en daar klaagzangen gehoord en wordt uitgezien naar het einde. Men heeft dan weer wat tijd nodig om op verhaal te komen. Wanneer een predikant niet zo sterk is of als er zorgen zijn of verdrietige omstandigheden in de pastorie, dan is een bepaalde houding te begrijpen. Er moet niet zo naar de jongeren gekeken worden dat zij een bijdrage leveren aan de werkdruk. Zij vormen een belangrijk deel van de gemeente. Aan hun toekomst moet gewerkt worden. Er kunnen in onze tijd zeker moeilijkheden en problemen zijn, misschien sterker en feller dan voorheen. Maar elke catecheet moet zijn eigen tijd niet vergeten. Vervelende situaties moeten bijzonder leiden tot hartelijke contact. Want het gaat toch om het geestelijk leven van de jongeren met een kracht, een steun en een uitstraling in het leven. Onder alles moet men leven bij wat de pastor Paulus aan Timotheüs heeft geschreven: Dit is een getrouw woord: zo iemand tot eens opzieners ambt lust heeft, die begeert een treffelijk werk, 1 Tim. 3:1 De Heere wil ook telkens geven wat in Psalm 119:7 staat. Een drukke periode of zelfs een drukkende tijd mogen voor de Heere gebracht worden. De Heere heeft de hele gemeente gegeven. Ouderen en jongeren samen vormen de gemeente. Wie zich dit bewust is staat er naar om in de kracht van de Heere te beantwoorden aan wat de Spreukendichter voorhoudt: zijt naarstig om het aangezicht van uw schapen te kennen: zet uw hart op de kudden, Spreuken 27:23. Men heeft in het bevestigingsuur ook

Na de preek volgden enkele toespraken. Eerst burgemeester Kroon namens de burgerlijke overheid. Vervolgens ds. M.A. Kempeneers namens de classis. Daarna ouderling Metz namens kerkenraad en gemeente. Tenslotte ds. A. van Heteren als vriend en collega. Na het kort beantwoorden van deze toespraken werd voor het laatst de zegen op de gemeente gelegd.

AvH

beleden dat men zich daartoe zou inzetten. Daar doelt Paulus ook op in zijn pastorale brief. In 1 Tim. 5:5 heeft hij het over de voorschriften voor het gemeentelven. Dit deed hij nadat hij in de vorige hoofdstukken het had over de gehele gemeente waarbij Timotheüs betrokken is. Nu gaat het over verschillende groepen in de gemeente. Timotheüs en zo elke predikant moet alle gemeenteleden dienen onderscheiden naar leeftijd en geslacht. In de eerste twee verzen van hoofdstuk 5 heeft Paulus het over oude mannen, oude vrouwen, jonge mannen en jonge vrouwen. Als gezinsleden behoren ze bij elkaar en als ambtsdrager staat men er niet buiten. Dit behoort de ambtsdrager zich steeds bewust te zijn en te tonen. Mannelijk, vaderlijk, herderlijk dient er gewerkt te worden. Als pastor moet er zo met allen gesproken worden. Een hele taak! Maar ook een mooie opdracht. Wie zich bewust mag zijn dat het gave en roeping van de Heere is, ziet het als een gunst te mogen werken in en voor de gemeente. Nu staat er in de eerste verzen van hoofdstuk 5 het volgende: bestraf een oude man niet hardelijk, maar vermaan hem als een vader, de jonge als broeders, de oude vrouwen als moeders; de jonge als zusters in alle reinheid (vs. 1 en 2). De instructies van Paulus aan Timotheüs gegeven, moeten we in de eerste plaats in zijn situatie zien. Timotheüs is nog jong en dat kan problemen geven. Hij leefde in een tijd en in een maatschappij waarin jongeren niet zoveel te vertellen en in te brengen hadden. Met nadruk heeft Paulus reeds gezegd: niemand verachte uw jonkheid. Dat is een vermaning aan de gemeente. Verder is en blijft Timotheüs een mens, een mensenkind. Al mag hij de genade van de Heere kennen. Hij mag niet autoritair met de gemeente omgaan. Hij mag nimmer misbruik maken van zijn bijzondere positie.

Vandaag mag daar wel steeds aan gedacht worden, want heel wat communicatiestoornissen in de gemeente zijn daaraan te wijten. Alles kan en mag niet onder de noemer geplaatst worden van vijandschap. Timotheüs zal als jonge voorganger naast het onderwijzen ook moeten vermanen. Oude mannen kunnen het spoor bijster raken. Wanneer er vermaand moet worden, dan mag dit niet op een heftige manier geschieden. Een ambtsdrager mag niet zomaar uitvaren tegen iemand. Respect moet er steeds zijn voor ouderen. Dat is een bijbels gegeven. In Lev. 19:32 lezen we: voor het grauwe haar zult gij opstaan en zult het aangezicht des ouden vereren en gij zult vrezen voor uw God: Ik ben de HEERE. Zeker, een vermaning kan op een bepaald moment nodig zijn. Maar de juiste toon mag niet ontbreken. Paulus zegt: val niet uit tegen oude mannen maar vermaan hen als een vader. Ook in de gemeente en in de gezinnen moet er respect zijn. Wanneer er wat gezegd moet worden, dan zal men tegenover de ouderen moeten laten blijken dat men zijn eigen plaats weet in woord en houding, thuis, op straat en op school. Dit mag vandaag wel meer bemerkt worden. En

dat niet alleen bij jongeren, maar ook bij ouderen. De laatsten moeten zelf het voorbeeld zijn in de omgang met elkaar. Alles kan zo gemakkelijk verschoven worden naar scholen. Maar die zijn geen opvoedingsinstituten. Zij dienen wel te onderstrepen wat thuis en via de catechisatie doorgegeven wordt. We moeten allen weten, zowel ouderen als jongeren dat christen-zijn een gunst is. Het vraagt verplichting tegenover de Heere en tegenover de naaste.

Paulus zegt verder dat gelijk de houding tegenover oudere mannen moet zijn, zo zal die ook moeten zijn tegenover de jonge mannen. Ze moeten, wanneer het nodig is, vermaand worden als broeders. De jonge vrouwen moeten gezien worden als zusters. Als leden van de gemeente staan ze niet onder, maar naast de dienaar. Er wordt door Paulus aan toegevoegd: in alle reinheid. Dat laatste staat er niet voor niets. Een blijvende roeping voor het dienstwerk is het gebed tot de Heere om de christelijke levenshouding steeds in alles te kennen en zo tot zegen te mogen zijn voor oud en jong.

M.C. Tanis

DR. H.F. KOHLBRUGGE OP DE KANSEL VAN VIANEN, 150 JAAR GELEDEN [5]

"Wilden wij nog maar weten hoe diep wij gezonken zijn – nog maar weten dat wij niets meer om en aan ons hebben om onze schande op de duur te bedekken. Dan zouden wij uit de diepte van onze ellende met hart en mond roepen tot Hem, die er ons alleen uit kan halen!" [35]. Met deze en nog enkele andere woorden besluit Kohlbrugge het eerste punt van zijn preek in de kerk van Vianen op de 29ste juni 1856. Het is, zoals we al zagen, een predikatie over het derde hoofdstuk uit Genesis. Dat eerste punt heeft hij als titel meegegeven: *'s mensen diepe val en moedwillige overtredding*.

Als ik deze preek lees en herlees, kom ik meer en meer tot de gedachte dat Kohlbrugge in deze eerste preek op een kansel van de "vaderlandse kerk" zich publiekelijk verantwoorden wil over de leer die hij predikt. Hij trekt in deze verkondiging lijnen die we in zijn andere geschriften, in zijn preken en verhandelingen en in zijn brieven, telkens weer tegenkomen. Enkele tientallen jaren geleden was, ondanks zijn dringende verzoeken, de toegang tot kerk en kansel hem willekeurig belet.

De kerk van Nederland wilde deze onruststoker niet hebben. Hij was haar te scherp en te ontmaskerend. Zo één wensten de kerkelijke machthebbers niet in hun midden te hebben. *"Rust moeten we hebben, meneer, rust..."* Maar nu hij in zijn oude vaderland de gelegenheid heeft, zal hij daar laten horen voor welke waarheid hij staat.

Opmerkelijk, ik weet eigenlijk geen andere preek van Kohlbrugge waarin hij de grondlijnen van de bijbelse prediking zo stelselmatig aan de orde stelt als hier. Als de thema's die de verkondiging van Kohlbrugge kenmerken op een rij worden gezet, dan zijn het precies de zeven punten van deze preek. Het tweede opmerkelijke dat treft, is de relatief brede aandacht die vooral het eerste punt ontvangt. Ze telt veel meer bladzijden dan elk van de onderdelen die hierna volgen. De diepe val van de mens en zijn moedwillige overtreding vormen voor Kohlbrugge kennelijk een thema dat hij van het allergrootste belang acht. Nee, niet louter om er theologisch mee in te stemmen, niet om er beschouwelijk en afstandelijk over te spreken. Maar Kohlbrugge

verkondigt deze waarheid. Het is hem er om te doen dat zijn hoorders de werkelijkheid van hun leven zouden kennen. Om er onder te buigen. Om ze als een waarheid Gods aangaande het eigen persoonlijke leven zich toe te eigenen. Daar wijst, zo denk ik, vooral het fragment op waarmee ik dit artikel begon. Het vormt een verzuchting: *"Wilden wij nog maar weten, hoe diep wij gezonken zijn..."* Adams zonde is mijn zonde. Zijn schuld is de mijne. Diep gezonken ben ik. Maar – wilde ik het maar weten... Want het is nodig, hoogst nodig, om het te weten. Dat bedoelt Kohlbrugge hier.

God neemt het nauw

Het geeft me aanleiding om dit aspect van Kohlbrugges prediking nog eens voor het voetlicht te halen. Een recente reactie van een gewaardeerde collega bepaalde me er extra bij. Kohlbrugge was niet de objectieve prediker waarvoor hij nogal eens gehouden wordt. Alsof zijn prediking volstaat met de mededeling van een stand van zaken. Hij preekte voluit bevindelijk en separerend. Ik meen dat hij wel eens wat al te selectief geciteerd wordt. Met het gevaar van oppervlakkigheid als gevolg. Maar wie Kohlbrugge goed leest, ontdekt dat het bij hem anders is. Op de achtergrond van zijn evangeliebediening treffen we altijd een verslagen zondaar aan. En het kind van God dat staat in de zekerheid van het geloof is bij Kohlbrugge tegelijkertijd een mens die weet van aanvechting en strijd. *God leidt Zijn heiligen wonderbaar*, altijd door nood en dood heen – van de aanvang af tot het einde toe. Zo was Kohlbrugges eigen ervaring. En zo was ook zijn prediking. Want zo vond hij het in de Schriften.

Welnu, Kohlbrugge weet van geen goedkope genade. Hij verzucht: *"Wilden wij nog maar weten, hoe diep wij gezonken zijn..."* De kennis van mijn ellendig en vleselijk bestaan, alsmede de belijdenis ervan voor de Heere, zijn onmisbaar. *"God neemt het nauw"*, zegt hij in zijn preek over vraag en antwoord 2 van de Catechismus. *"God neemt het nauw. Van u, van mij is gezegd: hij is een mens! Verwacht dus van de mens niets anders, dan wat menselijk is, zo er geen genade van Boven komt. Niets anders dan wat duivels is, niets dan zonde en verkeerdheid. Om zalig te leven en te sterven, moeten wij weten hoe groot onze zonde en ellende is."* Alle gedachten over onszelf die hoger zijn dat dit, zijn niets dan inbeelding. Een inbeelding die we in dit leven nog wel een poosje kunnen ophouden. We

sussen onszelf ermee in slaap en we menen dat de Heere toch wel barmhartig zal zijn. Maar het is een waan, die voor de rechterstoel van de heilige God niet gelden zal.

Kohlbrugge maant er van af. Nodig is dat we zulke gedachten geheel en al verliezen. Daarom: "afgelegd dan de waan, dat er uit u nog een goede gedachte, welke ook, zal voortkomen. Dat er aan u nog een vezel zou zijn, waarbij God u nog zou kunnen vatten, alsof er aan u toch nog iets goeds was, zij het ook nog zo weinig. Wilt gij zalig leven, verwacht dan van uzelf niets dan de dood, opdat gij niet in twist en tweedracht leeft met uw God en Man die u gemaakt heeft. Want uw werk en Zijn werk kunnen niet samen in het huis staan, waarin Hij wil wonen met Zijn gerechtigheid. Wat van u is, is enkel zonde en dood, het zijn doodsbeenderen en aan het beste wat daarvan komt, is toch een lijklucht, een lucht der verderving. Hoe zou dat een liefelijke reuk zijn in Zijn heilige neusgaten?!"

bankroet

Wat is eigenlijk de bedoeling van deze kennis van zonde en schuld? Waartoe wil de Heere in deze weg geleid hebben? Wat is er toch de reden en het oogmerk van dat tot het werk van de Heilige Geest behoort de overtuiging van zonde en ongeloof? Het antwoord luidt: dat is opdat wij ons bankroet voor de Heere zouden toegeven. En opdat we zouden ophouden de zaligheid in onszelf te zoeken.

Ik lees nog even verder in dezelfde preek. "Om zalig te leven en te sterven, moeten wij weten hoe groot onze zonde en ellende is, opdat wij, dat wetende, ophouden met het te zoeken in de gebroken bakken die geen water houden. Geen mens zal in waarheid verlangen, geheel door de Heere Jezus verlost te zijn, Hem als zijn enige Heiland en Zaligmaker aan te grijpen, indien hij niet zaligmakend overtuigd is dat hij in de grond bedorven is. Dit moet ondervonden worden. God snijdt zo menigeen zijn heilige neus en zijn oren af en laat hem diep in het slijk vallen, opdat alle vlees ophoude met roemen en de armen en ellendigen moed krijgen om tot God te gaan, om Hem om genade aan te roepen."

In de aan Kohlbrugge zo eigen manier van zeggen, klinkt er nu een oproep om zich er toch voor over hebben. Om eens echt alles los te laten. "Dus nu de rekening gemaakt en gesloten: om zalig te leven en te sterven zij de mens bankroet gegaan: maar daaronder verborgen en verslagen. Want van

het verderf is hij de schuld, niet God. Hij zij echter bankroet gegaan en wat hij van zichzelf heeft, dat hij het alles samenpakke, het zijn toch enkel afgoden! De zee in met dat alles en dat hij zo naakt en ontbloot zich late drijven op hoop. Dan leeft hij zalig!"

Kohlbrugge is een prediker van Gods genade bij uitstek. Maar om die genade te laten schitteren, wijst hij er telkens op uit welke nood en dood de Heere redt. Opdat genade genade zij. Hij wordt niet moe om deze tonen telkens te laten klinken. In deze zelfde catechismuspreek wijst hij nog op het voorbeeld van Jona, de profeet. Onze zonden en Gods oordelen, zo zegt hij, komen zo dicht bij elkaar dat we het leren gaan in welke beklagenswaardige toestand we ons bevinden. Het is zoals Jona zich in de buik van de vis bevond. Toen was hij reddeloos verloren. Er was geen denken meer aan om uit dit graf uit te komen. Hij moest sterven. "Daar moet het heen!, reddeloos verloren te zijn, opdat de mens van zijn kunnen, moeten en willen afstand gedaan hebbe en daaraan gestorven zij. Om in Gods rust zalig te leven en te sterven, hebben wij dus in de allereerste plaats nodig dat wij bij ervaring leren verstaan, hoe wij alles, alles hebben bedorven. Dat wij bij ervaring hebben leren verstaan dat wij nu zover gekomen zijn dat wij met geen gebed, met geen traan, geen zucht onszelf meer kunnen helpen en redden. Het is alles uit en gedaan..." Opdat er Eén zij die ons redde uit onze diepe nood en ellende.

geboren in de afgrond

Kohlbrugge realiseert zich wel dat deze boodschap niet zo aantrekkelijk is. Althans, voor de mens die meent dat het toch zo slecht met hem nog niet gesteld is. Want dan is het een deprimerende boodschap. Dan duwt het Woord van God me naar beneden. Dan schrik ik namelijk van wat ik zie als ik in die spiegel zien moet. Zo was het met de rijke jongeling. Hij ging weg. De prijs was te hoog. Hij weigerde zichzelf te verliezen. Hij ging bedroefd heen. En zo gingen er zo velen van de Heere Jezus weg. Zo dat de Heere Jezus tenslotte tot Zijn discipelen zei: "Wilt gijlieden ook niet heengaan?"

Ook Kohlbrugge weet van de ergernis aan het Evangelie. Aan het Evangelie namelijk dat mijn leven onmaskert als een verloren leven. Een natuurlijk mens is niet zo snel gewonnen voor de ware verootmoediging. In een preek over koning Manasse in de gevangenis zegt Kohlbrugge: "Ziet,

mijn geliefden, dat behoort tot een waarachtig leven: zich voor het aangezicht Gods te verootmoedigen. O, weest toch niet zo lichtvaardig in het u toe-eigenen van de troost van het Evangelie! Hoe menigeen tref ik onder u aan, die meent over alle bergen heen te zijn, terwijl hij toch dood is. Het gaat hier om waarachtige verootmoediging. God verootmoedigt de mens, en de mens verootmoedigt zich zeer voor God, dat is: voor het aangezicht Gods. Wie zich zo in waarheid verootmoedigt, die heeft zo met God te maken, als had hij God de Heere persoonlijk voor zich. Zo iemand belijdt: "Waar zal ik henenvlieden voor Uw aangezicht? De duisternis van de nacht verbergt mij voor U niet...." Zo verootmoedigt men zich zeer voor het aangezicht Gods, en wie zich in waarheid voor het aangezicht Gods verootmoedigd heeft, die blijft verootmoedigd. Die verontschuldigt zich niet met de zwakheid van zijn vlees, met zijn aangeboren zonde, met de verleiding die van buiten komt, maar hij geeft zichzelf de schuld, veroordeelt zichzelf en rechtvaardigt God."

Van de prediking van Kohlbrugge is veel meer te zeggen dan alleen de accenten die hij op deze wijze legt. Nee, hij bleef niet steken in een uiteenzetting over zonde en ellende. En nog veel minder bespeelde hij deze snaar omdat het er nu eenmaal bij hoort om ook dit te zeggen. Kohlbrugge was er diep van overtuigd dat de Heere zondaren redt van het verderf en dat Hij goddelozen rechtvaardigt. Om de verlossing, ja om de Verlosser, de Zaligmaker van zondaren, te kennen en naar waarde te schatten, kan ik niet onbekend zijn met de verloren staat van mijn leven. Daarom is het zo nodig om voor God "te weten dat ik een mens ben en niet meer", een mens buiten het paradijs die in het rijk van God niet komen kan dan alleen door het wonder van de wedergeboorte, van het nieuwe leven dat in Christus is. En daarom legt Kohlbrugge ook ten volle dit accent.

Ik ben er diep van overtuigd dat hetzelfde ook nu nog nodig is. In de prediking en in de uitstorting van het hart voor de Heere. Laat genade toch een wonder zijn en een wonder blijven! De Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren is... Wie meent dat zalig worden ook wel langs een andere weg kan, beproeve zich.

Zo worstelde Kohlbrugge met degenen die onder zijn prediking zaten. Een proeve daarvan is te lezen in *De een-*

voudige Heidelbergse [15v.]. Ik eindig er dit artikel mee om de volgende keer D.v. weer terug te gaan naar de preek in Vianen – en dan over het tweede punt: Gods opzoekende liefde.

"Waarom hoorde men vroeger zoveel van waarachtige bekeringen? Waar kwamen die mensen vandaan, die enkelen nog, - hun aantal wordt al maar kleiner, ook in onze gemeente, de meesten liggen al op het kerkhof - vanwaar kwamen die profeten en profetessen die konden getuigen van Gods genadige erbarmingen? Mensen, die wisten: "dit is goud en dat is valse munt!" Vanwaar? Waren zij niet geboren in de afgrond van de verlorenheid toen zij wegzonken voor Gods Wet? Daar zit de fout van deze tijd. Er is nu geen eerbied voor Gods Wet. Wat is uw enige troost in leven en in sterven? Zie, kind!, zie, volwassene!, hier wordt u een volle korf met levensbrood en levenswijn geboden! Zij wordt echter alleen bereikt aan hem die uit de Wet zijn zonde leerde ken-

nen, zijn zonde belijdt en betreurt, niet als zonde op zichzelf, maar als een vergrijp tegen de allerhoogste Majesteit, als een misdaad tegen de almachtige en alleen heilige God, die u gemaakt heeft en van Wie gij afhangt.

Tegenwoordig grijpt men met zijn goddeloze, onreine handen in de korf van de genade, zonder te belijden: "ik heb gezondigd", zonder dat men in het hart het wachtwoord heeft: "neen, neen, Gods Wet moet blijven staan!" Wanneer de vraag tot u komt, verwacht zij dus van u, dat gij vanwege uw zonden waarachtig bedroefd, verslagen en gebroken zijt (...).

Welke is uw troost, beide in leven en in sterven? De vraag zegt dus: nog is er troost. Troost voor u, in de ellende van dit leven en troost voor u, wanneer ge op uw sterfbed ligt, niets hebt en denkt: nu moet ik verloren gaan! Er is troost voor u, wanneer gij vanwege uw zonden treurig en bedroefd zijt naar God."

J.M.J. Kieviet

VRUCHT OP DE PREDIKING -3

bevinding

Het eerstgenoemde kenmerk van vrucht op de prediking ligt, zo hebben we gezien, in geloof en bekering. Of: bekering en geloof, want deze volgorde vinden we ook vele malen in de Heilige Schrift. Dat maakt geen wezenlijk verschil, maar het legt wel een ander accent.

Het tweede gevolg, waaraan ik nu enige aandacht wil wijden, is gelegen in de opbouw van het geestelijke leven. Er staat letterlijk: "een opwassen in de genade en kennis van de Heere Jezus Christus, zodat u kunt spreken van een gebouwde worden van de gemeente?"

We komen nu dan toe aan hetgeen de Heere Jezus sprak tot Petrus: "Weid Mijn schapen". In de gemeente bevinden zich gelukkig ook kinderen Gods en deze zoeken voedsel en onderwijs onder de prediking. We kunnen dit element uitnemend weergeven met de aanduiding: het bevindelijke element. Merk op dat dit tweede geformuleerde doel ook weer gericht is op de eigen gemeente. Er wordt niet zozeer hier gezegd dat de gemeente, nadat zij tot geloof is gekomen, nu uitsluitend haar roeping naar de wereld moet gaan vervullen. Deze gedachte wordt tegenwoordig door meerderen zo vertolkt. Dat lijkt de enige overblijvende taak en roeping van de kerk. We worden hier vermaand te denken

aan de voortgaande opbouw van de eigen gemeente en als vrucht daarvan zal dan de roeping tot evangelisatie gestalte krijgen.

Dat is de goede orde.

Hier ligt uiteraard een breed terrein, dat niet in een enkel artikel uitputtend kan worden behandeld. Ik wil zien hoever ik ermee kom. De gegeven formulering vinden we ook terug in de Bijbel. Zo lezen we in 2 Petrus 3:18 Maar wast op in de genade en kennis van onzen Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, beide nu en in den dag der eeuwigheid. Amen.

We kunnen ook denken aan de volgende uitspraken van Gods Woord: "Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is, namelijk Christus" (Ef.4:15); en daarnaast: "En, als nieuwgeborene kinderkens, zijt zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij door dezelve moogt opwassen" (1 Petr. 2:2).

Het woord "opwassen" is een nadere verklaring van het begrip "vrucht". Het staat zo mooi in Markus 4:28, waar we lezen: "Want de aarde brengt vanzelf vrucht voort, eerst het kruid, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar". Let op de volgorde.

De Schrift gebruikt ook andere beelden, zoals die van het lichaam of van een gebouw dat zijn voltooiing nadert.

Dat laatste vinden we ook genoemd in het laatste deel van de betreffende vraag. Wat is nu opwassen?

groei

Ds. L. Vroegindewij noemt in een van zijn preken een mooi voorbeeld. Als we na jaren mensen terugzien, die we als kind hebben gekend, zeggen we vaak: Wat zijn jullie groot geworden! Maar bij Gods kinderen ligt de zaak juist andersom. We zeggen dan na jaren: Wat zijn ze klein geworden! Maar dat maakt het nu juist zo moeilijk voor u, die de Heere vreest. U zoekt vrucht en toename daarvan en u zult uzelf daarop ook onderzoeken, als het goed is. Maar helaas, het kan zijn dat u deze vrucht niet voldoende ontdekt in uw leven. Moet u daar dan zo naar zoeken? Jazeker, want Gods Woord roept ons op tot zelfonderzoek, op allerlei plaatsen. Het valt me vaak op dat ook onze oude schrijvers zo heel sterk hebben aangedrongen op een onderzoeken van het eigen hart. En op grond van dat onderzoek ook een besluit opmaken aangaande uw staat voor de eeuwigheid. Het is voor mijzelf en u de vraag of wij dat nog wel echt methodisch kunnen. Bent u bekend met de schuilhoeken van uw eigen hart en bent u bekend met de gronden waarop uw geestelijk leven steunt? Of gaan we toch teveel af op het eigen gevoel, op een innerlijke rust of gerustheid?

Maar u vindt geen vrucht bij uzelf. Ik weet dat ik nu de tolk ben van velen uwer, die de vruchten bij zichzelf missen. Maar nu zou het kunnen zijn, geliefde vriend(in), dat u het toch teveel zoekt in het groter worden en minder in het kleiner worden. Groeit u nu omhoog of groeit u naar beneden? Het voorbeeld van de stratenmaker wordt wel gebruikt. Hij gaat het meeste vooruit als hij achteruit gaat. Hij werkt op zijn knieën en legt de straat aan en onderwijl moet hij dan wel naar achteren werken.

Bedenk verder dat we allen een zeer beperkt beeld hebben van de kennis van Christus. Deze kennis richt zich naar het woord van Paulus op een steeds dieper inzicht in de volheid die er is in Hem. Dat heeft te maken met de drie ambten van de Middelaar, het heeft te maken met de beide staten van Christus, het richt zich op een zich verdiepende kennis van Zijn Persoon en van Zijn werk. Profetisch zal de Heere meer en meer Zichzelf door Zijn Geest verklaren aan het hart, daarbij plaats makende voor meerdere genade en dus daarbij meer en meer ontdekkend aan de eigen dodelijke kwalen van de ziel. Daarin ligt het

kleiner worden van hen die de Heere vrezen. Het is een diepe droefheid in hun leven dat zij geen vorderingen zien. Maar hangt het bij u samen met een teruggang in eigen kracht, zoals ook Johannes dat uitdrukte: "Hij moet wassen, ik minder worden?" Ik weet dat het ook te maken heeft met een geestelijke dorheid, die het geestelijke leven van onze dagen zo kenmerkt. De klacht daarover is nodig en actueel. Er kunnen verschillende oorzaken zijn voor het klagen over eigen gebreken en zwakheden en zonden. Dorheid moet soms ook nog meehelpen om tot geestelijke kleinheid te komen, al mogen we het daarmee niet toedekken en goedpraten.

De opwas in de kennis van Christus hangt verder ook samen met de beide andere ambten van de Zaligmaker. Zijn offer op Golgotha en de overdenking daarvan leidt tot een grotere rouwklacht dat we Hem door onze zonden doorstoken hebben en tevens tot een diepere vrede des harten dat nu alle zonden zijn verzoend en er daardoor vrede met God mocht ontstaan. Koninklijk leert de Zaligmaker dingen die zelfs voor bevestigde christenen een gevoel van diepe afhankelijkheid bewerken. Prof. Wisse merkte daarover op dat juist in dit deel van de weg van de Heere mensen nog ellendiger worden dan ze ooit tevoren waren. Daarin wordt ondervonden de hardnekkigheid van het vlees der zonde en gaan we zodoende nog weer steeds dieper afdalen in de breuken van het eigen hart.

Ik noem ook nog de diepere kennis betreffende de beide staten van de Heere Jezus. Paulus spreekt erover in Filip.3:10: "Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende".

Het gaat hier om gelijkvormig te worden zowel aan de dood van Christus alsook aan Zijn opstanding. Dat houdt in dat we dat ook gaan ondervinden in ons. Het gaat hierbij dan niet alleen om de Christus voor ons en buiten ons, maar ook om de Christus in ons. De gelijkvormigheid met de dood van Christus duidt op het feit dat Gods kerk met Christus gekruisigd wordt (Gal.2:20) en dat is een zaak ook van droefheid en strijd.

Hierin ligt ook weer het element van het minder en kleiner worden opgesloten. We zullen in die weg gaan ondervinden dat de wereld Hem gehaat heeft, maar dat dit ook gaat gelden van al de Zijnen. We komen te staan in het krachtenveld van de poorten der hel, die reeds door de Heere Christus werden aangekondigd. De Catechis-

mus verwoordt dit alles uitnemend in vraag en antwoord 43: "Wat verkrijgen wij meer voor nuttigheid uit de offerande en den dood van Christus aan het kruis? Dat door Zijn kracht onze oude mens met Hem gekruisigd, gedood en begraven wordt, opdat de boze lusten des vlees in ons niet meer regeren, maar dat wij onszelf Hem tot een offerande der dankbaarheid opofferen".

onderzoek

Hieruit blijkt wel dat Gods kinderen niet na hun bekering direct continu en voor altijd alleen maar roemen in de blijdschap en de vrijheid, maar dat toch het leven van een arm zondaar mede ook het bestaan van Gods kerk blijvend blijft bepalen. Hiertegen worden juist tegenwoordig veel bezwaren ingevoerd, met name ook in evangelische kringen en alle kerkelijke eigen gelederen, die hiermee nauw verwant zijn.

Daartegenover staat dan ook heerlijk (en het een kan niet zonder het ander) dat er ook is een gemeenschap oefenen met Christus in de kracht van Zijn opstanding. Daarmee wordt bedoeld het nieuwe leven der heiliging, dat nu uit Zijn kracht geleefd mag worden in de vreugde van een nieuw leven, zoals de apostel daarvan zegt dat wie in Christus is, een nieuw schepsel is (2 Cor.5:17).

Op deze wijze zal de gemeente gebouwd moeten worden. Elke prediker zal moeten erkennen dat hij zeer veel tekort komt in zijn preken in het uitwerken van deze gelijkvormigheid met Christus. Ieder van Gods kinderen begeert deze dingen wel te bevinden, maar het volbrengen wordt niet gevonden.

Dit bewaart voor allerlei triomfalistische gevoelens, waarin de afsterving van de oude mens te weinig tot zijn recht komt.

We moeten helaas zeggen dat deze fundamentele zaken de scheidslijn markeren tussen de prediking van onze kerken van verleden en heden, zonder hierin te willen generaliseren.

SNIJDEN IN DE PREDIKING. (II)

De Ploeger.

Als de apostel Paulus aan Timotheus schrijft dat een arbeider in Gods Koninkrijk geroepen is het Woord der waarheid recht te snijden, kan daarbij gedacht worden aan het werk van een ploeger. Christus wijst er op dat je onbekwaam bent tot het Koninkrijk Gods als je je hand slaat aan de ploeg en ziet

Maar er ligt een duidelijke scheidslijn. Te spreken over allerlei kerkelijke zaken die slechts de vormen raken, verdoezelt de eigenlijke geestelijke nood die er is. Wie deze Bijbelse lijnen zoekt in de prediking en deze niet aantreft, verkommert en wendt zich vroeg of laat af van datgene dat hiermee gebroken heeft.

... "zodat u spreken kunt van een geestelijk gebouwd worden van de gemeente....?" Daar staat een vraagteken. Dit is iets anders dan uiterlijke kerkbouw, hoezeer we dat ook mogen nastreven. De term "bouwen" wijst heen naar een gebouw, zoals de gemeente dat ook is. Een geestelijk huis! Daarin worden levende stenen ingevoegd en bebikt om pasklaar in dat gebouw ingevoegd te worden. Dat geestelijk gebouw werd zichtbaar in schuren en boerendelen waar in moeilijke tijden gepreekt werd en waar mensen samenkwamen die levende stenen waren. Zoals een natuurlijke steen niet kan leven, zo konden zij alleen ook maar leven door het wonder. Bent u nu zo'n steen?

Wat zullen de broeders van de raad nu antwoorden op deze wezenlijke vraag? Wordt werkelijk de gemeente gebouwd? Of vertoont het bouwwerk scheuren en lijkt het op die vallende scheur, uitwaarts gebogen in een hoge muur, waarover Jesaja spreekt (30:14)? De bouwlieden van deze tijd mogen erkennen dat zij het niet kunnen en dat slechts de Heere het is Die Jeruzalem verkiest en bouwt. Daarin ligt troost, maar ook vermaan. Wij moeten wel wachters zijn op Si- ons muren, om zoals Nehemia deed, de situatie in ogenschouw te nemen. Dan moge het onze begeerte zijn, die de bekende regels vertolken: "Reeds verlangen Uw knechten, hare stenen op te rechten; elk heeft deernis met haar gruis, elk toont ijver voor Gods huis". God van de hemel zal het ons dan doen gelukken en wij, Zijn knechten, zullen ons opmaken en bouwen.

P. Roos

naar hetgeen achter is. Deze uitspraak sluit aan bij de gedachte van het werken met een ploegschaar. De boer die met de ploeg werkt moet rechte voren trekken. Van de ene kant van de akker naar de andere. Aan zo'n ploeger moet iedere prediker een voorbeeld nemen als hij Gods onfeilbaar woord

ontvouwt. Op het rechte doel: de verheerlijking van Gods Naam, de verkondiging van Zijn deugden in Jezus Christus en Die gekruisigd, dient alles gericht te zijn.

Zie vanaf de kansel de gemeente als een akker. Het ploegmes moet er in. Allen moeten in de boodschap van Gods Woord aangesproken worden. Het mag geen verschil maken tot welke sociale klasse of leeftijdscategorie de hoorders horen. Allen zijn in zonden ontvangen en geboren en hebben nodig dat de ploegschaar het hart omwoelt. Daar zit immers het verderf, de harde bonken en kluiten van verharding, de stenen van verzet en vijandschap. Wil het zaad van het Woord tot ontkieming kunnen komen, dan moet de ploegschaar er doorheen en vermalen en verbrijzelen. Het gebeurde wel dat uit de omgewoelde aarde een stuk steen met de hand verwijderd moest worden. Een verbroken hart en een verslagen geest is de Heere welbehagelijk. Alleen dat offer kan Zijn heilig oog behagen. Daarom moet het aangeboren verderf, maar ook de dadelijke ongerechtigheden zonder omwegen en vergoelijking worden beleden. Een ieder, die kennis krijgt van eigen hart, weet hoe hard de aardkorst is.

Wat gevaarlijk als de ploeger harde of steenachtige plaatsen uit de weg gaat. Wat gevaarlijk als de ploeger er van uitgaat dat bepaalde gebieden de bewerking met de ploeg niet nodig hebben. De ploeg gaat dan links of rechts afbuigen van de rechte gang. Wat gevaarlijk als de zonden van werelds vermaak, invloed van de media, seksuele misstanden enz. omzeild worden. Wat gevaarlijk als wollig taalgebruik of een geweldige woordenstroom ertoe moet dienen om de doodstaat van een mens, de noodzaak van wedergeboorte en bekering te maskeren. Steeds zal bedacht moeten worden dat het om eeuwig wel of eeuwig wee gaat.

Iemand van de Veluwe, die zelf met de ploeg had gewerkt, vertelde me tijdens de ontmoetingsdag, hoe de zandgrond zo hard kan zijn, dat je er met de ploeg **overheen** gaat in plaats dat je er **doorheen** gaat. Hij vertelde dat hij dan de ploeg ging verzwaren en soms door er op te gaan staan met zijn eigen gewicht er voor zorgde dat de ploeg diep genoeg door de grond ging. Zo moeten rechte en scherpe voren getrokken worden. Het gaat om de leer van vrije genade. Voluit moet erkend worden het "door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen".

Er mag niet getornd worden aan het "zonder enige verdienste onzerzijds".

Hoe gemakkelijk kan de ploeg ook een verkeerde lijn volgen als de mogelijkheid van zaligworden van de menselijke medewerking gaat afhangen. Als er aangestuurd wordt op menselijke openstelling van het hart. Wat gaat de ploeg een scheve en kromme gang maken als ingespeeld wordt op de gevoelens en emoties van de mens. Gaat dan uiteindelijk niet de mens met de eer strijken? Niettemin zal ook de eis tot bekering met alle klem de hoorders op het hart gebonden moeten worden opdat de menselijke verantwoordelijkheid niet miskend wordt. Vergeet nooit: wat de Heere eist dat wil Hij Zelf ook schenken! Wat wordt dan juist het wonder van zaligworden vanuit God vandaan groot! Juist voor de zondaar die door dat ploegwerk moet

VRAGENRUBRIEK

Achan.

"Toen Achan, ondanks Gods verbod om van het verbannene te nemen, zich toch met het een en ander uit Jericho verrijkte, moest hij vanwege de ban onder het volk sterven. Dat was de aangekondigde straf. Maar ook zijn kinderen werden gestenigd en verbrand. Is dat niet onrechtvaardig geweest? Wordt hiermede niet gezondigd tegen het gebod des Heeren uit Deut. 24:16? Daar staat immers dat de vaders niet gedood zullen worden om de kinderen en de kinderen niet vanwege hun vaders?"

Hartelijk dank voor deze vraag. Deze gedachten zullen wel bij meerderen leven. Hoe hierover te oordelen?

De vraag bepaalt ons bij een treurige geschiedenis. De Heere had uitdrukkelijk laten weten dat niemand zich iets van het verbannene mocht toe-eigenen, en toch wordt deze zonde begaan. Is er eigenlijk wel een gebod, klein of groot, waartegen niet gezondigd wordt? Ieder mens is "van de buik af een overtreder", zo zegt de Heere in Jesaja 48:8. Is dat niet vreselijk?

Erger is het evenwel dat wij, overtreders van nature, nog zo kunnen opkijken van straf. Zelfs als wij weten van aangekondigde sancties in geval van overtreden, kunnen we nog mopperen. Daarbij zijn we ook nog eens meesters in het vergoelijken van onze daden. Achan heeft ook zoiets over zich! Hij zegt eigenlijk dat hij niet be-

leren er helemaal buiten te vallen. Alles buiten Christus wordt afgesneden. Zo mag geleerd worden dat er bij God vandaan een weg is geopend. Want wat bij de mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God. De Heere werkt het willen en het werken naar Zijn welbehagen. Zo zal God, de Drieenige het werk der genade in het hart van een zondaar beginnen. Maar ook voortzetten en voltooiën. De Heilige Geest besture de hand van de ploeger, zodat de ploeg niet afwijkt naar rechts of naar links maar tot het einde van de akker recht en scherp doortrekt opdat Christus in de harten van Zijn volk gestalte krijgt.

Een volgende keer zullen we D.V. bij het snijwerk in de prediking het beeld van de priester in de offerdienst overdenken.

A. van de Weerd.

grijpt waarom men zo'n drukte maakt over hetgeen hij weggenomen heeft. Ja, hij is fout geweest, maar zóveel heeft hij nu ook weer niet weggenomen!

Het belijden van schuld en het erkennen van Gods rechtvaardigheid zijn dan ook geen vrucht van eigen akker, maar werk van Gods Geest. Zie daarover ook nog een opmerking aan het eind van dit artikel, naar aanleiding van de vorige maal behandelde vraag.

Achan kwam niet tot een oprechte schuldbelijdenis. Evenmin distancieerde niemand van zijn gezin zich van zijn diefstal. Daarin handelden zij anders dan de kinderen van Korach, die dan ook gespaard werden toen God gericht kwam oefenen! Er kan daarom heel goed sprake geweest zijn van medeplichtigheid. Als vader immers midden in de nacht een gat gaat graven in de tent, kan dat moeilijk onopgemerkt blijven. En toen de nederlaag bij Ai en de 36 te betreuren doden het volk deed vragen naar het waarom, kwamen Achan en de zijnen nog niet voor de dag!

Hoe het ook zij, Gods straffen zijn altijd rechtvaardig. De straf van totale uitroeiing van Achans bezit, waaronder dus ook zijn kinderen, was bovendien duidelijk door de Heere tevoren aangekondigd! Vader Achan is bij zijn nachtelijke rooftocht dus niet bepaald vaderlijk bezig. Hij zet daarmee immers niet alleen zijn eigen leven, maar ook dat van zijn nageslacht op het

spel! Hoe nodig is het als vaders en moeders, ambtsdragers en leraren hun verantwoordelijkheid verstaan en zich realiseren dat door een onschuldig en zondig leven anderen eveneens een verkeerde weg kunnen gaan. Zo zal, bij het uitblijven van bekering althans, het bloed van die anderen van hun hand geëist worden.

Met de dood van Achans nageslacht verging bovendien Achans naam. Dat was een vreselijke en ook afschrikwekkende straf! Laten we bedenken dat de straf zo vreselijk was omdat de andere Israëlieten zonder uitzondering dezelfde natuur en hetzelfde boze hart als Achan hadden. Ook wij mogen ons Achans dood wel aantrekken, want zoals Achan publiekelijk als de schuldige werd aangewezen, zo zal het op de oordeelsdag ook wezen, als we vreemdeling bleven van de weg van schuldbelijdenis en verzoening.

Maar de Heere was ook ten aanzien van Achan nog lankmoedig en geduldig. Maar Achan heeft de tijd die hij kreeg om gewillig voor de dag te komen en schuld te belijden, laten passeren. Bent u wel eens getroffen door Gods taai geduld? Wat is het toch nodig dat we dag van onze bezoeking mogen waarderen en de Heere om genade leerden smeken! Dan zullen we het wonder gaan verstaan dat God, eer Hij de zonde, mijn zonde, ongestraft liet blijven, die gestraft heeft aan Zijn lieve Zoon!

Toen ik voor mezelf deze zaken rond Achan eens overdacht, al weer enige tijd geleden, werd ik getroffen door de gedachte aan Hem Die waarlijk onschuldig was, de Heere Jezus, maar toch tot zonde werd gemaakt. Omdat er voor zondaren, die in geen enkel opzicht van Achan verschillen, een deur der hoop zou zijn. Van Hem zingt de Kerk dat God hun ongerechtigheden op Christus heeft doen aanlopen! Wij kunnen fronsen vanwege een vermeende onrechtvaardigheid bij God, terwijl de liefde van Christus, Die rechtvaardig voor onrechtvaardigen stierf, ons koud laat!

Ik hoop zo enige duidelijkheid te hebben gegeven over dit onderwerp. Aan het de vorige keer behandelde onderwerp, getiteld: een welgevallen aan straf, moest nog iets toegevoegd worden. Dit namelijk: de uitdrukking komt voor in Leviticus 26. Het duidt op een billijken van Gods welverdiende straffen. Zoals David zegt in Psalm 51: Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig! En Psalm 119 zingt: Het is goed voor mij verdrukt te zijn geweest!

Maar waar het in de beantwoording om ging was, dat de mens die hier

iets van mag kennen, ook iets kent van een ootmoedig gebed om Gods genade! Het erkennen van Gods recht sluit dus een smeken om Gods genade niet uit, maar juist in.

ARTHUR PINK (7)

Tenslotte luisteren we nog even naar de prediker met de pen.

In zijn maandblad schreef hij een serie artikelen, getiteld "Profiting from the Word". Deze artikelen zijn gebundeld. Daaruit gaan we iets lezen. Uit het eerste hoofdstukje, De Schrift en zonde, en uit het derde hoofdstukje, de Schrift en Christus.

Als Gods Woord voor ons mag opengaan door de verlichting van de Heilige Geest gaat het Woord vrucht dragen in ons leven. Eerst ten aanzien van de zonde. Een mens wordt gezegend door het Woord als het Woord hem overtuigt van zonde. Het doel van Gods Woord is ons onze verdorvenheid te openbaren, onze vuilheid te beschrijven en ons onze boosheid bekend te maken. Een mens mag menen dat het meevalt met hem, maar als de Heilige Geest zijn voor de zonde verblinde ogen opent, roept hij uit: Wee mij, want ik ben onrein! In deze weg gaat hij de noodzaak van Christus zien. Iedere keer als God Zijn Woord zegent aan mijn hart, krijg ik te zien wie en wat de mens is. Verder wordt een mens gezegend door het Woord als hij een droefheid krijgt over de zonde, zoals op de Pinksterdag gebeurde. Laat de prediker niet aarzelen om zelfs de zonde van de beste van Gods kinderen aan te wijzen, ook al wordt dat door velen van zijn hoorders niet in dank afgenomen. De wedergeborene zal er hem dankbaar voor zijn. Want zo wordt hij afgebracht van alle zelfvertrouwen en wordt er plaats gemaakt voor de gerechtigheid van Christus. Het Woord van God wordt verder rijk gezegend als het de lezer mag brengen tot belijdenis van zonde. Dat doet de kracht van het Woord. Er is geen ware vrede voor het hart namelijk als we onbeleden zonden met ons mee dragen. En het Woord Gods werkt door, als het namelijk een diepe afkeer van de zonde in mij werkt. Het Woord doet mij de Heere immers zien als een goed en goeddoend God! De zonde tegen Hem wordt bitter en waard om gehaat te worden. Als een mens de zonde gaat haten gaat hij die vervolgens ook zoeken te doden. Niemand zoekt de zonde te doden, maar is er een afkeer en haat jegens het

Dit nog even ter verduidelijking.

Tenslotte: ik heb verschillende vragen op mijn bordje liggen, waarvoor hartelijk dank. Nieuwe vragen blijven desondanks hartelijk welkom!

K. Hoefnagel

kwaad, dan wil ik er van af!

Zo zegent het onderzoek van Gods Woord en de verlichting van de H. Geest het hart zo, dat ik ook daadwerkelijk de zonde ga laten. Ik kan er onmogelijk mijn lust en leven in vinden. Juist dat maakt een val in de zonde zo bitter, omdat het mijn leven niet meer is. En het Woord van God geeft door lezing en onderzoek ervan en door het mediteren van het gelezene bescherming tegen de verzoeken en verleidingen. Het Woord Gods is krachtig. En het werkt als een gezegend desem in mijn hart, zodat ik niet alleen de zonde ga haten en vlieden, maar ik krijg ook een begeerte om juist het tegenovergestelde van zonde te doen! Het gebed: Wat wilt Gij dat ik doen zal, is het gebed van een vernieuwd hart.

Wie de Schriften mag onderzoeken, zal ontdekken dat die van Christus getuigen! Wat is de ervaring, de geestelijke bevinding van hen die door Woord en Geest gezegend worden? Zij gaan allereerst de behoefte aan Christus gevoelen. Van nature hebben we geen behoefte aan verlossing en aan verworven en aangeboden heil. Zij die gezond zijn hebben de medicijnmeester niet van node, maar zij die ziek zijn! Dit besef is niet slechts iets dat aanwezig is in het pas beginnend, nieuw ontluikend leven, maar steeds, als de Heilige Geest Zijn werk der genade verdiept in mijn leven, ga ik meer zien van de boosheid die in mij woont en komt er meer en meer behoefte aan het albedekkend bloed van het Lam.

Het is verder ook een rijke zegen als door het Woord Christus betekenis voor mij krijgt en ik Hem ga zien zoals Hij is, voor wie Hij is en waartoe Hij is! De begeerte wordt gewekt om Hem persoonlijk te mogen kennen. In de kennis van Christus raak ik niet uitgeleerd. En wat is het voorts een zegen door Woord en Geest genoten, als ik Christus ga zien in Zijn volmaaktheden! Hij is volmaakt in al Zijn eigenschappen; rijk aan gerechtigheid en heiligheid; de Schoonste onder de mensenkinderen! Christus wordt mij dierbaar, kostbaar, het hoogste Goed!

Wat mag ik leren als het Woord, dat van Christus getuigt, mij verder ontsloten wordt? Er komt een groeiend vertrouwen en een hartelijke overgave aan Hem! Daartoe laat Hij Zich aan mij kennen. Hoe meer ik ingeleid wordt in de zelfkennis, hoe schitterender Hij gaat stralen voor mijn zondarsoog. Maar ook is het duidelijk dat er een lust komt in het hart om Hem te mogen behagen. Let wel, dat is wat anders dan denken Hem welbehagelijk te zijn! Een kind van God weet wel beter! Hij vindt in zich niets dan tekort en schuld. Maar wel is er de begeerte om Hem te behagen! Dat leidt tot het gebed om de Geest van Christus. Zonder Hem kan ik niets doen! David bidt: Leer mij Uw welbehagen doen, want Gij zijt mijn God! Uw goede Geest geleide mij in een effen land, Ps. 143.

Tenslotte trekt een ziel profijt van Gods Woord als het hart wordt opgewekt om te verlangen naar Christus' wederkomst en om Hem te mogen zien aangezicht tot aangezicht. Bij Zijn wederkomst is het voor eeuwig met de zonde gedaan. Dan zullen we Hem gelijkvormig wezen. Nooit zal de gemeenschap met Hem worden verstoord. Nooit zullen we meer hoeven te zuchten over onze innerlijke verdorvenheid; nooit meer zullen we bezet zijn met ongeloof. Zonder vlek en rimpel zullen we voor Hem staan.

Laat, zo besluit Pink dan, de lezer en de schrijver van deze woorden (hij sluit zichzelf er bij in) zichzelf eerlijk voor Gods Aangezicht onderzoeken. Hebben we een innerlijke begeerte om Christus te leren kennen? Wordt Hij voor ons meer en meer een levende werkelijkheid, begeerlijk in al Zijn volmaaktheden? Groeit het geloof en het vertrouwen in Zijn werk, Zijn werk alleen? Is er de lust om Hem te behagen, niet om zelf wat te zijn, maar omdat Hij alles is? En (en ook dat is Pink) is ons hart verlangend naar Hem, gesteld dat Hij binnen 24 uur verschijnt? Moge de Heilige Geest ons hart doorzoeken naar het antwoord op deze vragen.

K. Hoefnagel

Amos wil graag leren lezen.

Waar kan hij naar school?

Help Bill en Marion Sommer helpen.

Stort uw gift op giro 249300

t.n.v. SDOK te Gorichem ov.v. Sumba
Mission 8180

<http://home.filternet.nl/~sumbamission>

Friedensstimme

voor evangelisatie en bijbelverspreiding in de voormalige Sovjetunie

Postbus 15
2800 AA Gouda
TEL 0182 - 538 544
FAX 0182 - 572 582
www.friedensstimme.nl
info@friedensstimme.nl

Gebed is dé steun die Russische evangelisten en hun gezinnen nodig hebben. U kunt hen dus dagelijks steunen.

Ook willen wij onze broeders en zusters blijven ondersteunen met Bijbels en andere evangelisatiemiddelen. Daar is geld voor nodig. Deze steun kunt u overmaken op giro 4132334.

Bescherm joodse kinderen tegen terreur!

De christelijke stichting

"Vrienden van het Cheider"

- Zorgt voor beveiliging van de joods- orthodoxe school "het Cheider" in Amsterdam
- Keert zich tegen antisemitisme en terreur
- Helpt joodse kinderen

Maak uw gift over op Giro 419925 Bank 65.30.14.643

t.n.v. Vrienden van het Cheider- Veenendaal

Zie ook onze website www.cheidervrienden.nl

"God zij ons genadig en zegene ons; Hij doe Zijn aanschijn aan ons lichten, Sela." Psalm 67:2

De kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde Kerk "Beth-El" te Sliedrecht bericht u dat onze broeder

P. de Jong

vanwege zijn leeftijd zijn taak als pastoraal medewerker op 1 oktober jl. heeft beëindigd. Met dankbaarheid aan de Heere denkt de kerkenraad terug aan alles waarmee hij de gemeente heeft mogen dienen in de achterliggende 19 jaren.

Het is de hartelijke wens van kerkenraad en gemeente dat de Heere hem samen met zijn vrouw en de (klein-)kinderen sparen wil bij het klimmen der jaren.

Wij nodigen u van harte uit voor de receptie die gehouden zal worden D.V. zaterdag 28 oktober 2006 van 14.30 uur tot 17.00 uur in de bovenzaal van de Christelijke Gereformeerde Kerk "Beth-El", Kerkbuurt 72 te Sliedrecht.

*Namens de kerkenraad,
Ds. A. van der Zwan, preses
Drs. H. Kazen, scriba*

*Het adres van familie De Jong is:
Karekietstraat 12, 3362 RH, Sliedrecht.*

Sliedrecht, oktober 2006

Jeugdappél +16

Zaterdag 21 oktober D.V. houdt het LCJ zijn jaarlijkse Jeugdappél +16. Dit jaar op een nieuwe locatie en met een nieuwe opzet! Het thema is "Uw Koninkrijk kome".

Wat houdt het Koninkrijk van God in? Ben jij een onderdaan van die Koning? Is jouw beeld van de Koning het Bijbelse beeld? Hoe word je Zijn onderdaan? Hoe kun je dat dan weten? Dienen in Zijn Koninkrijk? Uitzien naar dat Koninkrijk als je nog zo jong bent?

Er zijn twee deelthema's waarin deze vragen onder andere aan de orde zullen komen:

Nu al aanwezig? door ds C.J. Droger
Straks voltooid! door ds. A.A. Egas

's middags zijn er twee workshoprondes waar bij je kunt kiezen uit de volgende workshops

Thema:

Geloofszekerheid
Navolging van Christus

Uitbreiding van Gods Koninkrijk,
het werk in de zending
Het verdrukke Koninkrijk
Vijanden van Gods Koninkrijk

Eindtijd
Christelijke toekomstverwachting

Spreker:

Ds. J. Van Amstel
Ds. J.H. Velema
met enkele jongeren

Hessel en Coby Visser
Jan Bor
Wim Wiersma en
Koos de Jong
Ds. J. Westerink
Ds. C.P. den Boer

Van harte welkom!!

Adres: gebouw LEG; Boeing Avenue 121, 1119 PE Schiphol-Rijk
Aanvang morgenbijeenkomst: 10:00, inloop vanaf 9:30
Voor meer informatie en inschrijven voor de workshops kijk op www.lcj.nl

Stichting China

Veenendaal

Kinderleed in China

"Wij hebben geen huis.
Ik leef op een vuilnisbelt!
Krijg ik eten
en een kinderbijbel?"

giro 320666

Info/secretariaat:

Postbus 1150 • 3900 BD Veenendaal
e-mail info@stichtingchina.nl
Giro 320666 t.n.v. Stichting China
www.stichtingchina.nl
tel. 0318-510320

In de winterperiode 2006-2007 hoopt het regionale comité Gooi en Sticht van "In de Rechte Straat" een vijftal lezingen te organiseren.

15 november	Ds.H.Visser	Heilige Doop
6 december	Ds.G.S.A.de Knecht	Heilig Avondmaal
17 januari	Ds.J.Koppelaar	Sola Scriptura
14 februari	Ds.B.de Romph	Sola Fide
7 maart	Ds.M.Vlietstra	Sola Gratia

Het doel van deze avonden is onderwijs te ontvangen vanuit de Bijbel tot verdieping en verrijking van het geestelijk leven. Bewust is gekozen voor een interkerkelijk karakter.

Na de lezing is er gelegenheid vragen in te dienen, welke na de pauze door de inleider behandeld worden.

De locatie voor de bijeenkomsten is een zaal van de Ontmoetingskerk, Julianalaan 26 te Maartensdijk. Aanvang: 19.45 uur. Entree: 3 euro.

Als u alle avonden wilt bijwonen, kunt u 12 euro overmaken op rek.nr.37.83.48167 t.n.v.A.E. van Keulen inz.IRS Gooi en Sticht te Maartensdijk, onder vermelding van 'lezingen' en uw naam en adres. De netto-opbrengst van deze avonden komt ten goede aan een van de projecten van de IRS.

Van iedere lezing wordt een samenvatting uitgereikt en er bestaat de mogelijkheid een opname van de avond op cassetteband of CD te bestellen via 0346-211970 of per e-mail: irsmaartensdijk@hetnet.nl.

Voor nadere informatie of een routebeschrijving kunt u kijken op <http://home.hetnet.nl/~irsmaartensdijk>, e-mailen naar het eerder vermelde adres of contact opnemen met de voorzitter: Dhr. H.W. v.d. Brink 0342-422712.

't Boekendal

Winkelcentrum Urkerhard

Nagel 48, 8321 RG Urk

Tel: 0527 - 682110 Fax 0527 - 688668

**Boeken & Bijbels
CD's en Bladmuziek
Schoolartikelen
Kadoartikelen
Kopieerservice
Wenskaarten**

Verzending door heel Nederland

Nieuw op Texel

Gehandicapten - vakantie - accommodaties

Twee luxe vakantiehuizen (onder 1 kap), 7 en 8 persoons, compleet met: hoog/laag bedden, douche-brancard en tillift. Tevens voorzien van vaatwasser, magnetron, wasmachine en wasdroger. De woningen zijn in zomer 2006 gerenoveerd.

Prijzen tussen € 295,- en € 695,- per week!
incl. schoonmaakkosten, excl. toeristenbelasting
Reserveer direct via 0222 31 89 06

De Noorderhoeve
gehandicapten accommodaties

Harkebuurt 5-15 Oosterend - Texel - 0222 31 89 06
<http://www.denoorderhoeve.nl/jachthuis.pdf>

Zorg dichtbij

Actief in uw regio!

Waar u ook woont,
Agathos brengt zorg dichtbij:
• Huishoudelijke verzorging
• Persoonlijke verzorging
• Verpleging
• Psychosociale zorg

Bel de Zorglijn (010) 264 07 77 en u krijgt uw rayoncoördinator aan de lijn. Agathos stelt zelf indicaties voor veel zorgvragen. Kunnen we geen indicatie stellen? Dan begeleiden we u bij de CIZ-aanvraag. U ziet, ook indicatiestelling is onze zorg!

Agathos
THUISZORG

T 010 264 07 77 | www.agathos-thuiszorg.nl

Zorg met een eigen kleur

Ik heb geen mens...

Ontmoeting

In Nederland leven 53.000 dak- en thuislozen. Hun aantal groeit nog steeds! Omdat ze nauwelijks sociale contacten hebben, gaan ze vaak eenzaam door het leven. Veel dak- en thuislozen zijn verslaafd, om al hun ellende te vergeten.

Ontmoeting helpt dak- en thuislozen. Door ze op te vangen, te begeleiden en te resocialiseren. Om meer mensen te kunnen helpen, willen we meer opvang-voorzieningen starten. Daar is uw steun voor nodig! Word daarom donateur van Ontmoeting. Meld u aan via onze website of per telefoon.

Stichting Ontmoeting

Postbus 263
3990 GB Houten
tel. 030 - 635 40 90
fax 030 - 635 40 99
info@ontmoeting.org
www.ontmoeting.org
Rabobank 38.76.69.140

www.ontmoeting.org

STÉPHANOS Familiedag DV 21 oktober 2006

Locatie:

van Lodensteincollege te Amersfoort

Van 9.30 uur tot 15.30 uur

Allerlei activiteiten

- Skelterbaan
- Trampolines
- Ballonnen wedstrijd
- Glas graveren
- Kleurplatenactie
- Familiefoto
- Springkussen
- Knutselen
- Voorlichting projecten Stéphanos
- Sponsortochten
- Verkoop van o.a.:
Kleding (Arjo's Fashion, Basic Life), Etenswaren, Boeken (nieuw, 2e hands), Kaarten, Textielartikelen, CD's, Bloemen, Fruit ed.

Muzikale omlijsting met o.a.:

- Mannenkoor Eben-Haëzer uit Katwijk
- Intermezzo's door Dick Slagman (orgel) en Leon Koppelman (panfluit)
- Samenzang

*Opbrengst: werk in dorpen; landbouw, HIV aids, alfabetisering
IMPULSIS verdubbelt de opbrengst!!*

